

Leikbann til Ferguson

Barry Ferguson verður ikki á skotska liðnum, sum í septeber spælir á útivelli móti Litava í EM-undankappingini. Ferguson hevði nevnliga gult kort undan uppgerðini á Svangaskarði, og tá hann fekk enn eitt eftir nærdyst við Mikkjal Thomassen, sleppur hann ikki á dómaraseðilin næsta undankappingardystin.

7000 áskoðarar á Svangaskarði

Tað er ikki altíð, at útlendsku miðlarnir eru heilt so neyvir, tá tað kemur til umrøðu av Føroyum og føroyskum viðurskiftum. Eitt gott dømi um hetta stóð á portalinum hjá Ekstra Bladet, har dysturin millum Føroyar og Skotland varð nevndur. “Sejren var nødvendig, for Skotland vandt samtidig 2-0 hjemme over Færøerne, der endnu har sit første point til gode i denne turnering.”, stóð at lesa og tað passar eisini. Men hagtølini, teir høvdu um dystin passaðu ikki heilt. Sambært teimum vóru 7000 áskoðarar á Svangaskarði, og tað er akkurát 2900 fólki meiri enn upplýst varð á Toftum í gjár.

Mistir kjansir spil

Ongantið hava føroysku møguleikarnir verið so nógvir og so stórir. Spælið í seinna hálvleiki var framúr

Sjáldan hevur munurin á 1. og 2. hálvleiki verið so stórir, sum hann var hesa ferð, og ongantið hava føroyingar havt marginalirnar so nógv ímóti sær, sum teir høvdu ímóti skotum

FÓTBÓLTUR

Jóannes Hansen
joannes@sosialurin.fo

Skotska landsliðið fór úr Vágum við Atlantsflog í gjárkvøldið. Lagið umborð var framúr. Tað er lætt at skilja. Eftir langt kappingarár vóru skotsku yrkisspælarnir á veg í summarfrí eftir langt og strevið kappingarár.

Uppaftur fegnari vóru teir um, at øll stigini vóru í viðförunum hjá Alexander McLeish og hansara monn-

um. Skotland er framvegis av álvara við í kappingini um tey bæði fremstu plássini í bólkinum. Um tað seinni í ár fer at eydnast at vinna fremsta ella næstfremsta plássið, so verður summarfrítið avlýst næsta ár, tí so skulu skotsku spælarnir luttaka í endaspælinum í Sveis og Eysturriki. Tað verða teir sjálvandi ikki harmir um.

At tað í so góða summarveðrinum, sum tað ber til at ímynda sær, hevði staðið á gomlum nøglum á Svangaskarði, lögdu skotarnir umborð á Atlantic vertin á. Ferðin til Føroya hevði borðið tað við sær, sum teir høvdu vónað og stríðst fyri. At teir høvdu verið hepnir er ein onnur søga, sum einki hevur at siga fyri møguleikan at sleppa til Sveis og Eysturriki.

Skeivt upp á bein

Eftir síðsta bríkslið hjá

grikska dómaranum, sum ofta man hava havt meiri at takast við, enn hann hevði hesa ferð, fóru spælarar og áskoðarar av Svangaskarði eftir føroyskt avrik, ið hevði verið sum nátt og dagur.

Christiani Lamhauge og verjan vístu beinanvegin tað, sum Italia dysturin hevði lagt upp til, og sum var orsök til fultsett Svangaskarð. Hjá hinum kendist tað, sum um teir vóru skeivt upp á bein í 1. hálvleiki. Sjálvsálitið og samanhaldið frá leygarkvøldinum vóru burtur sum dagg fyri sól. Føroyska liðið hopaði undan, keturnar hingu ikki saman, og skotar gjørdur sum teimum lysti.

At teimum bar til uttan mótstöðu at samanspæla fram til brotsteigarmarkið, áðrenn teir møttu nakrari sum helst mótstöðu, bar við sær nógvar spentar støður frammanfyri føroyska málið, og tað var ikki annað enn rímuligt, at teir fingur

tvey mál burtúr.

Í fyrra færinum var tað Aston Villa miðvallarin Shaun Maloney, sum eftir lítlan hálfvan tíma sendi fríspark upp um manngarðin og í málið og harvið skoraði fyri fyrstu ferð fyri Skotland, og sjei minuttir seinni var tað álopsspælarin Garry O'Connor, sum úr stuttari fjarstöðu sendi framvið Jákupi Mikkelsen, eftir at málverjin hevði fram einastandandi hálvbjarging.

Málini vóru logisk fylgja av skotsku yvirvágini og lítið sannførandi føroyska avrikinum. Men samstundis vóru málini avleiðing av púra óneyðugum støðum.

Í fyrra færinum gjørdi Óli Johannesen, sum í góða løtu hevði verið uttanfyri til viðgerðar, byttisligt fríspark, og í seinna færinum var talan um innlegg úr høgri frá Paul Hartley og ikki serliga eyðsýnda Manchester United miðvallaranum Davie Fletcher. Garry

O'Connor fekk høvi millum fleiri passivar føroyingar at royna tvær ferðir. Fyrst við høvðinum, og tá ið Jákup Mikkelsen hevði framt ófatuliga góða bjarging, fekk hann góða tíð at trilla bóltin inn við stólpanum.

Rætt upp á bein

Stórtap lúrdi í frálíku summarluftini, men eftir steðgin vísti føroyska liðið soverðið avrik, sum teir kanska ongantið áður hava sýnt. Í hvussu so er hava teir ongantið áður megnað at skapt so nógvar møguleikar og at hildið mótstöðuliðið so rudduliga frá føroyska málinum, sum teir gjørdur tað í 2. hálvleiki.

Alt stemmaði. Sentralu miðvallarnir, sum hvørki høvdu fingið fatur á mótstöðumonnunum ella havt hepn í uppspælinum, vístu format – Súni Olsen var framúr – og Christian Høgni Jacobsen, sum hevði

verið púra anonymur, blomstraði við ferð, avbjóðingum og fleiri góðum uppleggum. Christian Lamhauge megnaði at temja og halda upp á bóltin, og tað bar við sær, at føroyska liðið megnaði at flyta seg fram á vøllin og ofta at samanspæla á fremsta triðinginum av vøllinum. Tað plagdi ikki at vera gamalt.

Málið, sum skuldi bera til spenningsbálið, kom ongantið, og tað var ógvuliga spell. Upplagdu møguleikarnir vóru nógvir, og tvær ferðir hjálpti træverkið skotum. Álopsbogin varð spentur eyka, tá ið venjarin valdi at taka innskifta Marna Djurhuus út, og seta Símun Samuelsen inn í álopið, meðan Christian Høgni Jacobsen varð fluttur aftur á miðvøllin og spælt varð við flatari trímanna verju.

Tað líktist ikki Rógva Jacobsen, tá ið hann eftir uppspæl úr vinstri og fimm metrar úr málinum í staðin